

Dosarul nr. 2ra-1610/18

Prima instanță - Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (R. Moșneguțu)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, I. Cotruță, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tinică Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tinică Alexandru
împotriva postului de televiziune „Impuls-TV”, Rotari Natalia și Sofroni Victor
privind apărarea vieții private și de familie și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Tinică Alexandru și menținută hotărârea din 17 iulie
2017 a Judecătoriai Orhei, sediul Șoldănești,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2017, Tinică Alexandru s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva Postului de Televiziune "Impuls TV",
Victor Sofroni și Natalia Rotari cu privire la apărarea vieții private și de familie și
încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 00 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a reiterat că în luna
decembrie 2016 postul de televiziune "Impuls TV" a difuzat emisiunea „Unde-s
milioanele pentru stadioane”. În aceasta emisiune reporterul Natalia Rotari a
menționat că : Domnul Tinică a refuzat să ne răspundă la întrebări și ne-a spus că
discută cu noi după încheierea ședinței consiliului. L-am contactat la telefon după
încheierea ședințe, dar el nu a mai răspuns. Surse din anturajul fostului primat ne-au
informat, că după eșecul din alegerile locale din 2015, Alexandru Tinică nu apare în
public și nici la apelurile telefonice cu numere străine nu răspunde. (începînd cu min.
8 al emisiunii).

Informațiile date au fost publicate și în ziarul "Cuvântul" (nr.48 vineri 23
ianuarie 2016) de către aceeași jurnaliști Victor Sofroni și Natalia Rotari în articolul
"Aproape un milion de lei iroșiți fără rost la Șoldănești".

Reclamantul susține că afirmațiile menționate supra îi lezează dreptul la
respectul vieții private, nu corespund realității, sunt înjosoare pentru sine și familia
sa. Nu dorește ca despre el să se vorbească cu asemenea afirmații, deoarece ele sunt

false. Nu a fost telefonat de către jurnaliștii respectivi după ședința Consiliului local și nu crede că există persoane în anturajul său, care ar spune acest neadevăr.

Tinică Alexandru consideră că aceste afirmații prezintă informații despre comportamentul său, care în afară de faptul că sunt false nici nu trebuie expuse public. După alegerile locale din iulie 2015 nu mai este persoană publică, nu exercită nici o funcție publică, nu este angajat în câmpul muncii și astfel, nu există interes pentru persoana sa și viața sa privată și în acest sens, afirmațiile jurnaliștilor i-au lezat dreptul la respectul vieții private.

Printr-o cerere prealabilă a solicitat postului de televiziune regional "Impuls TV" să-i fie exprimate scuze pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie, compensarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. Însă un răspuns nu a primit, în termenul stabilit de lege.

Reclamantul A. Tinică susține, că în perioada anilor 2015-2016 s-a aflat în oraș, printre cetățeni în diferite locuri publice, la diferite manifestații culturale, sociale, obștești. A participat la ședințe al Consiliului orășenesc, s-a prezentat în această perioadă de 2 ori pe lună la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, a participat la 5 ședințe ale Consiliului de Administrare a SA "Salubritate Șoldănești" în calitate de președinte, a participat la 17 ședințe de judecată, a luat parte la întâlnirea cetățenilor cu jurnaliștii radio Europa Liberă.

Emisiunea "Unde-s milioanele pentru stadioane" rămâne în continuare plasată pe internet și rețelele de socializare, care acumulează tot mai multe vizualizări. Susține că suferințele psihice i s-au acutizat, se află într-o stare de disconfort permanent, este întrebă de multă lume ce s-a întâmplat.

Consideră că jurnaliștii au făcut acest lucru cu scopul ca cititorii să-și facă o opinie negativă despre activitatea sa în calitate de primar și despre comportamentul său de după alegerile din 2015.

Reclamantul Alexandru Tinică solicită admiterea cererii de chemare în judecată, obligarea postului de televiziune "Impuls TV și jurnaliștii Rotari Natalia și Sofroni Victor să-și ceară scuze pentru lezarea dreptului la respectul vieții private, încasarea în mod solidar de la postul de televiziune "Impuls TV și jurnaliștii Rotari Natalia și Sofroni Victor a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciului moral cauzat prin lezarea dreptului la respectul vieții private.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești cererea de chemare în judecată depusă de Tinică Alexandru, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că până în vara anului 2015 Tinică Alexandru a exercitat funcția de primar al or. Șoldănești, actualmente are statut de consilier orășenesc, astfel, este persoană publică, iar gestionarea patrimoniului public constituie o problemă de interes public.

Reclamantul nu a prezentat suficiente probe și argumente care ar atesta dacă există un interes public și de ce interesul public nu este suficient pentru a răspândi informația, pe când reclamatul nu a probat că prin fraza expusă de jurnaliști i s-a lezat dreptul la viața privată.

Instanța a conchis că articolul jurnaliștilor este unul de interes public, având în vedere Tinică Alexandru a deținut funcția de primar al or. Șoldănești iar, locuitorii orașului sunt în drept să afle cum au fost gestionați banii publici în perioada exercitării mandatului său de primar.

Totodată, persoanele publice trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât persoanele obișnuite, în cazul în care informațiile care se dezvăluie sunt de interes public.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 august 2017, Tinică Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, solicitând casarea hotărârii menționate și admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins declarat de Tinică Alexandru și menținută hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești.

La 23 iunie 2018, Tinică Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei în fond atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

La examinarea cauzei instanța eronat a aplicat prevederile art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, deoarece norma data se aplică în cazul litigiilor privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și nicidecum în litigiile privind apărarea vieții private și de familie.

La fel, a aplicat și interpretat eronat și prevederile art. 24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Pe parcursul examinării cauzei a demonstrat prin probe că informația „după eșecul în alegerile locale din 2015, Alexandru Tinică nu apare în public și nici la apelurile telefonice nu răspunde”, este falsă.

Recurentul a menționat că concluziile instanțelor investite cu judecare fondului precum că reclamantul nu a demonstrat că informația publicată este una defăimătoare, este greșită.

De asemenea, și cerința privind încasarea prejudiciului moral eronat a fost respinsă.

Prin referințele depuse la 26 iulie 2018, Rotari Natalia, Sofroni Victor și Impuls TV au indicat că recursul declarat de Tinică Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și astfel, au pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii nr.4822-3, instanța de apel a expediat copia deciziei motivate la 03 aprilie 2018 (f.d.203 Vol.I). Recurentul a recepționat-o la 23 aprilie 2018 (f.d.11 Vol. II).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 23 mai 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages

Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tinică Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tinică Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari